

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ค่าบริการอื่นที่จำเป็นตามมาตรา ๖๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓*

กระทรวงแรงงาน ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๖๐๗/๑๖๐๒ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความว่า กระทรวงแรงงานได้ตระหนักถึงความเดือดร้อนที่ผู้ประกันตนได้รับจากภาวะค่าครองชีพในปัจจุบันและพยายามช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ เช่น เพิ่มสิทธิประโยชน์ แก้อภิบาลกฎหมายต่างๆ ให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลในการช่วยเหลือผู้ประกันตนที่ประสบปัญหาจากค่าครองชีพ ดังนั้น การส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคควรจะเป็นสิทธิประโยชน์อย่างหนึ่งตามมาตรา ๖๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ แต่ทั้งนี้ก็มีบุคคลหลายฝ่ายให้ความเห็นว่ามาตรา ๖๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นั้นไม่ได้รวมถึงการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคแต่เป็นค่าบริการอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งกระทรวงแรงงาน เห็นว่า มาตรา ๖๓ (๖) ดังกล่าวครอบคลุมถึงการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจน กระทรวงแรงงาน จึงขอหารือว่า มาตรา ๖๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กรณีค่าบริการอื่นที่จำเป็นนั้น สามารถดำเนินการครอบคลุมถึงการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคด้วย หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวง และสำนักงานประกันสังคม) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่าพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติขึ้นโดยมีเจตนารมณ์เพื่อสร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น โดยจัดตั้งกองทุนประกันสังคมขึ้นเพื่อสงเคราะห์แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่นซึ่งประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และสำหรับกรณีว่างงานอันเป็นการให้หลักประกันเฉพาะลูกจ้าง ซึ่ง

* ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๒๐ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นั้น ตามมาตรา ๕๔^๑ ได้บัญญัติไว้ ๗ กรณี ได้แก่ (๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย (๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร (๓) ประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพ (๔) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย (๕) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร (๖) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ และ (๗) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ยกเว้นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙^๒ โดยการจะได้รับประโยชน์ทดแทนในแต่ละกรณีนั้นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กำหนดไว้สำหรับแต่ละกรณีด้วย

^๑ มาตรา ๕๔ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๗๓ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนดังต่อไปนี้

- (๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
- (๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
- (๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (๔) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย
- (๕) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร
- (๖) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ
- (๗) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ยกเว้นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙

^๒ มาตรา ๓๙ ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๔ (๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้นด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

สำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามมาตรา ๖๓^๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นั้น เป็นประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนแต่ละคนจะได้รับสืบเนื่องจากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ซึ่งหมายถึงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยแล้ว อันเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการแก้ไขเยียวยาหรือบรรเทาอาการเจ็บป่วยหรือการสูญเสียที่เกิดขึ้นให้สิ้นสุดลงหรือให้ได้กลับคืนสู่สภาพเดิม ดังนั้น ค่าบริการอื่นที่จำเป็นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงหมายความว่า ค่าบริการอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลผู้ประกันตนนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ สำหรับการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคซึ่งมีลักษณะเป็นการป้องกันเพื่อมิให้เกิดการเจ็บป่วยขึ้นก่อนนั้นไม่ถือว่าเป็นประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังกล่าวข้างต้น ค่าบริการอื่นที่จำเป็นตามมาตรา ๖๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงไม่ครอบคลุมถึงกรณีการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคซึ่งเป็นกรณีที่เกิดขึ้นก่อนที่ผู้ประกันตนจะประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๙

^๓ มาตรา ๖๓ ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (๓) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (๔) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (๕) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (๖) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของ

คณะกรรมการ

ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ให้ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๔ ด้วย